

Aleg. 73.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zalesienia wydym piaszczystych
i nieużytków.

Wysoki Sejmie!

Uchwałami z dnia 24. września 1878., z dnia 24. września 1881. i z dnia 25. września 1882. wyznaczył Wysoki Sejm na zalesienie wydymisk i zapiaszczonych pastwisk następujące subwencye:

1. Dla powiatu Niskiego, począwszy od r. 1878., na pierwszy rok 900 zł., na następne cztery lata po 750 zł. w. a., a na ostatnie pięć lat po 150 zł., razem na lat dziesięć 4.650 zł. w. a.

2. Dla powiatu Tarnobrzeskiego, począwszy od r. 1878., na pierwszy rok 900 zł., na następne cztery lata po 750 zł. w. a., a na ostatnie dwa lata po 150 zł. w. a., razem na lat siedm 4.200 zł. w. a.

3. Dla powiatu Jarosławskiego i niektórych gmin powiatów Cieszanowskiego i Łańcuckiego, począwszy od r. 1882., na pierwsze trzy lata po 400 zł., na następne dwa lata po 300 zł., a na ostatnie dwa lata po 150 zł. w. a., razem na lat siedm 2.100 zł. w. a.

4. Dla gmin Gliniany i Janiów w powiecie Przemyślańskim, począwszy od r. 1882., na dwa lata po 150 zł., razem 300 zł. w. a.

5. Dla powiatu Jaworowskiego, począwszy od r. 1883., na pierwszy rok 550 zł., na następne dwa lata po 500 zł., na czwarty rok 400 zł., na piąty rok 250 zł., a na ostatnie trzy lata po 200 zł. w. a., razem na lat ośm 2.800 zł. w. a.

6. Dla powiatu Mościskiego, począwszy od r. 1883., na pierwszy rok 700 zł., na następne dwa lata po 560 zł., na dalsze dwa lata po 400 zł., a na ostatnie trzy lata po 260 zł., razem na lat ośm 3.400 zł. w. a.

Według powyższego, okres dziesięcioletni, na który przyznano subwencye z funduszu krajowego powiatowi Niskiemu, kończy się z rokiem 1887. Z tego powodu Wydział powiatowy w Nisku, zachęcony pomyślnym rezultatem dotychczasowych robót około zalesienia wydymisk i pastwisk zapiaszczonych, a mając w powiecie jeszcze znaczny obszar (około 1.400 morgów) takich gruntów niezadrzewionych, przedłożył Wydziałowi krajowemu relacją z dnia 6. września r. b. L. 641 prośbę, aby kraj wyznaczył na roboty rzeczzone zasiłki na dalszy szereg lat, a c. k. Rząd utrzymywał aż do

ukończenia robót ustanowiony poprzednio organ techniczny do przeprowadzenia zalesień. Wydział krajowy zaś prośbę powyższą, o ile takowa tyczyła się utrzymania leśnika z funduszy państwowych, poparł u c. k. Namiesznictwa odezwą z dnia 15. października r. b. L. 54.163, oznajmiając zarazem, że w danym razie gotów jest poczynić odpowiednie kroki w celu wyjednania u Wysokiego Sejmu dalszych zasiłków na zalesienie wydym w powiecie Niskim.

Odezwa Wydziału krajowego odniosła przedewszystkiem ten skutek, że c. k. Inspektorat lasowy nadesłał pismem z dnia 18. grudnia r. b. L. 311. załączone j. sprawozdanie, obejmujące obok zestawienia rezultatu dotychczasowych robót około zalesienia wydymisk, także program robót dalszych i to nietylko dla powiatu Niskiego, ale i dla okręgów roboczych Tarnobrzeskiego, Jarosławsko-Cieszanowskiego i Jaworowsko-Mościskiego. W programie tym rozszerzono znacznie zakres robót poprzednio projektowanych przez wciągnięcie nowych miejscowości, a to, jak wyjaśnia sprawozdanie, w części takich, w których włościanie przykładem zachęcenia, liche albo na lotne piaski przekształcające się pastwiska dobrowolnie pod zalesienie oddają, w części zaś takich, w których komisye zalesienia nieużytków i lotnych piasków uznały za konieczne.

Według sprawozdania c. k. Inspektoratu lasowego:

I. zalesiono po koniec roku 1886:

1.	w okręgu roboczym Niskim	1301 morgów
2.	" " Tarnobrzeskim	494 "
3.	" " Jarosławsko-Cieszanowskim	369 "
4.	" " Jaworowsko-Mościskim	463 "
	Razem	2627 morgów.

II. Pozostaje zalesić po większej części już w poprzednim okresie ustalonych wydymisk i nieużytków:

1.	w okręgu roboczym Niskim	1408 morgów
2.	" " Tarnobrzeskim	618 "
3.	" " Jarosławsko-Cieszanowskim	676 "
4.	" " Jaworowsko-Mościskim	750 "
	Razem	3452 morgów.

Koszta zaś zalesienia, któreby fundusz krajowy miał ponieść, obliczył c. k. Inspektorat lasowy jak następuje:

1. Dla okręgu Niskiego na 4.900 zł. w. a., tak, że po potrąceniu przyzwolonych już przez Wysoki Sejm na r. 1887. — 150 zł. (uchwałą z dnia 24. września 1878.), pozostaje do pokrycia 4.750 zł. w. a.

2. Dla okręgu Tarnobrzeskiego na 2.600 zł. w. a.

3. Dla okręgu Jarosławsko-Cieszanowskiego na 1.800 zł. w. a., tak, że po potrąceniu przyzwolonych już przez Wysoki Sejm na lata 1887. i 1888. — 300 zł. w. a. (uchwałą z dnia 24. września 1881 r.), pozostaje do pokrycia 1.500 zł. w. a.

4. Dla okręgu Jaworowsko-Mościskiego na 2.520 zł. w. a., tak, że po potrąceniu przyzwolonych już przez Wysoki Sejm na lata 1887., 1888., 1889. i 1890. — 2.030 zł. (uchwałą z dnia 25. września 1882.), pozostaje do pokrycia 490 zł. w. a.

Na projektowane roboty potrzebną więc jest oprócz przyzwolonych już dawniej subwencyj w kwocie 2.480 zł. w. a., jeszcze dalsza dotacya z funduszu krajowego w kwocie 9.340 zł. w. a., czyli razem dotacya w kwocie 11.820 zł. w. a.

Gdy dalej program rozkłada roboty równomiernie w okręgu Niskim na lat siedm, a w innych okręgach na lat cztery, fundusz krajowy dostarczaćby musiał na pokrycie kosztów zalesienia corocznie w pierwszych czterech latach (1887—90.) po 2.430 zł. w. a., a w następnych trzech (1891—93.)

po 700 zł. w. a. Na rok 1887. jednak wstawiono już w preliminarz funduszu krajowego (Rubr. XV. poz. 186.), na zalesienie wydm piaszczystych kwotę 950 zł. w. a. w myśl wspomnionych na wstępie uchwał Wysokiego Sejmu; na wypadek więc przyjęcia wypracowanego przez c. k. Inspektorat lasowy programu, potrzebowałby Wydział krajowy na tenże rok dodatkowego kredytu tylko do wysokości 1480 zł. w. a., — a w zaakragleniu 1500 zł.

Za udzieleniem materyalnego poparcia, potrzebnego do przeprowadzenia nowego programu, przemawiają wszystkie te względy, które skłoniły Wysoki Sejm do uchwalenia poprzednich dotacyj na zalesienie wydmisk, a nadto jeszcze i ta okoliczność, że rezultat robót wykonanych na tem polu od r. 1878. stanowi rękojmię skuteczności i powodzenia robót dalszych. Program rzeczony zaleciło także gorąco c. k. Namiestnictwo w odezwie z dnia 21. grudnia r. b. L. 80.906., (którą Wydział krajowy otrzymał dnia 28. grudnia 1886.). Odezwą tą oznajmiło zarazem c. k. Namiestnictwo, że:

1. C. k. Ministerstwo rolnictwa zapewniło reskryptem z dnia 28. lutego 1883. L. 17.242/82. wynagrodzenie dla technika leśnego w okręgu roboczym Jaworowsko-Mościskim o rocznych 650 zł. w. a. na lat 8, t. j. do r. 1890. włącznie, reskryptami zaś z dnia 24. marca 1881. L. 2.404. i z dnia 1. marca 1886. L. 498. wynagrodzenie dla takiegoż leśnika w okręgu roboczym Jarosławsko-Cieszanowskim o rocznych 450 zł., a później 700 zł. w. a. na lat siedm, t. j. do r. 1887. włącznie;

2. na pokrycie wynagrodzenia techników leśnych w okręgach roboczych Niskim i Tarnobrzeskim wstawiano dotąd corocznie w budżet państwowy kwotę 1800 zł. w. a., a c. k. Namiestnictwo sprawozdaniem z dnia 11. czerwca r. b. L. 35.733 przedłożyło c. k. Ministerstwu rolnictwa wniosek, aby taką samą kwotę wstawiło w budżet państwowy na r. 1887.

Według tejsz odezwy wreszcie c. k. Namiestnictwo nie wątpi, „że skoro Wysoki Sejm żądane powyżej subwencye z funduszy krajowych uchwali, także Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa swego nie odmówi poparcia i udzieli na dalsze lata subwencyi, potrzebnej dla opędzenia kosztów utrzymania techników leśnych we wspomnianych na wstępie okręgach roboczych“.

Nadmienić jeszcze wypada, że gmina Ulanów, należąca do okręgu roboczego Niskiego, wniosła za pośrednictwem c. k. Namiestnictwa prośbę, aby ze względu na klęskę pożaru, jaką dotknięta została w roku bieżącym, uwolnić ją od obowiązku bezpłatnego dostarczania robocizny przy dalszych zalesieniach i wyznaczyć jej na pokrycie kosztów robocizny kwotę 800 zł. a. w. Ponieważ zaś gmina powyższa jedna z pierwszych rozpoczęła u siebie roboty około zalesienia wydmisk (w r. 1877.) i dotąd już około 200 morgów zdołała zalesić, przeto prośba jej, zdaniem Wydziału krajowego, wobec wyżej wspomnianej klęski, zasługuje na częściowe przynajmniej uwzględnienie.

Na podstawie wywodu powyższego Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm wyznacza na pokrycie kosztów zadrzewienia wydmisk i nieużytków:

1) w okręgu roboczym Niskim na rok 1887. dodatkowo 550 zł. w. a., a na dalsze sześć lat po 700 zł. w. a.;

2) w okręgu roboczym Tarnobrzeskim na lat cztery, począwszy od r. 1887., po 650 zł. w. a.;

3) w okręgu roboczym Jarosławsko-Cieszanowskim na lata 1887. i 1888. dodatkowo po 300 zł. w. a., a na dalsze dwa lata po 450 zł. w. a.

4) w okręgu roboczym Jaworowsko-Mościskim na rok 1888., 1889. i 1890. dodatkowo po 170 zł. w. a.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłacania kwot powyższych, pod warunkiem, że właściciele gruntów, które mają być zadrzewione, dostarczą bezpłatnie robociznę potrzebną do prze-

prowadzenia projektowanej melioracji, niemniej grunt pod szkółki i materiał do ogrodzenia szkółek, zaś c. k. Rząd utrzymywać będzie po jednym nadzorecy leśnym w każdym okręgu roboczym, jako kierownikowi robót wykonywanych, a nadto przyzna Wydziałowi krajowemu prawo ingerencji co do zużycia dotacji wyznaczonych uchwałą niniejszą z funduszu krajowego.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do uwolnienia gminy Ulanów od obowiązku bezpłatnego dostarczania robocizny do zalesień, które będą wykonane w tejże gminie w r. 1887., i wyznacza na pokrycie kosztów tej robocizny kwotę 400 zł. w. a.

IV. Na pokrycie wydatków spowodowanych wyznaczeniem powyższych dotacji, otwiera Sejm Wydziałowi krajowemu na r. 1887. kredyt do wysokości 1.900 zł. w. a.

*Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.*

We Lwowie, dnia 29. gr dnia 1886 r.

Marszałek krajowy:

Jan hr. Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Sprawozdanie

o zalesieniu wydmysk i nieużytków w Galicyi.

Po odejściu dnia 1. Czerwca 1886. dotychczasowego kierownika robót około zalesienia lotnych piasków i nieużytków w kraju, byłego c. k. komisarza leśnego p. Hołowkiewicza, na miejsce innego przeznaczenia czułem się obowiązany zwiedzić wszystkie te roboty, aby w każdym razie uzyskać podstawę do skutecznego dalszego kierowania ważnej tej sprawy.

Przedkładałem w załączeniu cztery wykazy teraźniejszego stanu zalesienia lotnych piasków i nieużytków w czterech istniejących w kraju obecnie okręgach roboczych tj. Niskim, Tarnobrzeskim, Jarosławsko-Cieszanowskim i Jaworowsko-Mościskim.

Zestawienia tych wykazów dokonałem wraz z czterema leśnikami, którym powierzono zalesienie lotnych piasków i nieużytków na podstawie raz z nimi wszystkich opisanych tamże robót wykonanych w celu owego zalesienia.

Od czasu ułożenia pierwszych programów i oznaczenia terminów ukończenia robót około zalesienia lotnych piasków i nieużytków w okręgach Niskim, Tarnobrzeskim i Jarosławsko-Cieszanowskim, wciągnięto też nowe miejscowości do zalesienia, po części w skutek próśb i dobrowolnego oddania przez włościan, lichych albo na lotne piaski przekształcających się pastwisk, po części zaś w skutek orzeczeń komisyj, przeznaczających dalsze nieużytki i lotne piaski do koniecznego zalesienia.

Przybyłe nowe grunta i konieczność uzupełnienia już ustalonych, ale z różnych przyczyn częściowo zniszczonych, albo niezupełnie udałych kultur wymagają odpowiedniego przedłużenia terminu ukończenia tych robót.

W okręgu Niskim

istnieją już zupełnie ustalone i zalesione piaski lotne i nieużytki na przestrzeni	1.301 morgów
jeszcze nie zalesione ale po największej części już ustalone	1.408 „
razem	<u>2.709 morgów</u>

dla zupełnego ukończenia zalesienia i ustalenia koniecznie jeszcze potrzeba :

kóp łąt 345 à 6 zł.	2.070 zł.
fur gałęzi 7.455 à 20 ct.	1.490 „
nasienia 300 kilo à 2 zł.	600 „
zatem razem	<u>4.160 zł.</u>

Opierając się na doświadczeniach z lat przeszłych, mniemam, że siły nadzorującego i robotników wystarczają w przecięciu rocznie zaledwie na zalesienie około 200 morgów.

Zalesienie zatem około 200 morgów niezalesionych ale po największej części ustalonych już lotnych piasków i nieużytków w okręgu Niskim wymaga jeszcze 7 lat. — Dzieląc cały ogół kosztów zalesienia obrachowany na 4.160 złt. przez liczbę 7 lat, otrzymujemy za dodaniem jeszcze rocznie 100 złt. na zapłacenie pomocników przecięciową roczną kwotę 700 złt. niezbędną subwencji.

W okręgu Tarnobrzeskim

zawierają według załączonego wykazu zupełnie już ustalone i zalesione grunta lotnego piasku i nieużytków	494 morgów
jeszcze niezalesione, po największej części już ustalone	618 „
razem	<u>1.112 morgów</u>

dla zupełnego ukończenia zalesienia i ustalenia potrzeba jeszcze według przyłączonego wykazu :

kóp łąt 197, à 6 złt.	1.200 złt.
fur gałęzi 3.845 à 25 ct.	960 „
nasienia 106 kilo à 2 złt.	212 „
razem	<u>2.372 złt.</u>

Zastósowując i tutaj powyższy obrachunek dla okręgu Niskiego przypada rocznie do zalesienia w przeciągu 4 lat około 154 morgów z niezbędną roczną subwencją za doliczeniem 60 złt. dla zapłacenia pomocników circa 650 złt.

W okręgu Jarosławsko-Cieszanowskim

zajmują według załączonego wykazu zupełnie już ustalone i zalesione grunta lotnego piasku i nieużytków	369 morgów
pozostaje do zalesienia po części już ustalonych	542 „
razem	<u>911 morgów.</u>

Dla zupełnego ukończenia zalesienia i ustalenia potrzeba zatem jeszcze :

kóp łąt 32 à 6 złt.	192 złt.
fur gałęzi 2.377 à 25 ct.	594 „
nasienia 108 kilo à 2 złt.	216 „
razem	<u>1.002 złt.</u>

W tym okręgu roboczym znajdują się świeżo przybyłe obszary lotnych piasków i nieużytków o znacznej rozległości jak n. p. wydma gminy Ożanna około 300 morgów zawierająca, która za ledwie w przeciągu 4 lat zalesioną być może, z powodu nie wystarczającej liczby robotników gminy. — W celu jednoczesnego ukończenia robót na parcelach zalesić się mających w tym okręgu wypada z pozostałych jeszcze do zalesienia wydmysk i nieużytków położonych w powiecie Cieszanowskim przyłączyć do tego okręgu według załączonego wykazu łączną przestrzeń około 134 morgów, położonych w gminach Cieszanowie i Żukowie.

Dla ustalenia i zalesienia tej przestrzeni potrzeba zatem :

kóp łąt 30 à 60 złt.	180 złt.
fur gałęzi 600 à 25 ct.	150 „
nasienia 27 kilo à 2	54 „
razem	<u>384 złt.</u>

Wypada zatem $\frac{542}{4} + \frac{134}{4} = \frac{676}{4}$ morg. w przecięciu w przeciągu 4 lat około 170 morgów rocznie do zalesienia z niezbędną subwencją za doliczeniem 100 złt. na pomocników

$$\frac{1.002 + 384}{4} \text{ złt.} = \frac{1.386}{4} + 100 = 450 \text{ złt.}$$

W okręgu Jaworowsko-Mościskim

zajmują według załączonego wykazu zupełnie już ustalone i zalesione grunta lotnych piasków i nieużytków	209 + 254 = 463 morgów
jeszcze niezalesione ale po największej części już ustalone	411 + 339 = 750 „
razem	<u>1.213 morgów</u>

za to na 4 lata rocznie circa 187 morgów.

Dla zupełnego ukończenia zalesienia i ustalenia potrzeba jeszcze według wykazu:

kóp lat	55 + 4 = 59 à 6 złt.	. 354 złt.
fur gałęzi	4.550 + 930 = 5.480 à 30 ct.	1.644 „
nasienia	83 + 58 = 141 kilo 2 =	282 „
pomocników na 4 lata à 60 złt.		= 240 „
	razem	2.520 złt.

Potrzeba zatem w przecięciu rocznie około $\frac{2520}{4}$ złt. dla zalesienia lotnych piasków i nieużytków w terminie 4 lata — 630 złt.

Zwracam uwagę na wymienioną w przyłączonym wykazie ilość morgów wydmysk, które już ładnie były zalesione i w ostatnich dwóch latach do szczytu były zniszczone przez pędraki.

Ta przestrzeń zniszczona wynosi	237 morgów
przestrzeń zaś zniszczona przez burzę	50 „
razem	287 morgów

Z poprzednich obrachowań wynika następujące

ZESTAWIENIE.

Okręg roboczy	Cała przestrzeń lotnego piasku i nieużytków morgów	Z tej przestrzeni wypada na		Termin zalesienia lat	Wypada na rok		U W A G A
		już zalesione	niezalesione		do zalesienia	subwencya	
		morgów			morg.	złt.	
Nisko	2.709	1.301	1.408	7	200	700	
Tarnobrzeg	1.112	494	618	4	154	650	
Jarosław-Cieszanów	1.045	369	676	4	170	450	
Jaworów-Mościska	1.213	463	750	4	187	630	na Jaworów 495 na Mościska 135
Razem	6.079	2.627	3.452	—	711	2.430	

Zalesienie lotnych piasków wymaga oczywiście daleko większych kosztów, niżeli zalesienie nieużytków. Wysokość subwencji zależy tedy głównie od wielkości obszarów lotnych piasków w danym okręgu roboczym zawartych; z tej przyczyny wielkość przestrzeni z wielkością subwencji nie stanowi równej proporcji.

We wspomnianych pierwszych trzech okręgach roboczych ustalono w ciągu dziesięciu lat zmu-dnej pracy lotny piasek 256 wydmysk i nieużytków. Wszystkie te miejsca rozrzucone są na obszarze około 50 mil kwadratowych i przynależą do 88 gmin katastralnych, w ostatnim zaś okręgu (Jaworów-Mościska) 1.213 wydmysk na obszarze 16 mil kwadr., przynależących do 14 gmin katastralnych.

Obecnie zaś oczekują one tylko ukończenia i uzupełnienia zalesień, ażeby pod ochroną powstającego lasu zamienić się na grunta stale użyteczne, z wyjątkiem nowo-przybyłych wydmysk, które wskutek zakazu pasania bydła, w początkowym dopiero znajdują się stanie ustalenia.

Zbawienny wpływ ustalenia i zalesienia wydmysk na charakter całej okolicy i na usposobienie ludności jest uderzającym, a ocenić go umie najlepiej, kto już przed rokiem 1877., t. j. przed rozpoczęciem robót poznał był owe istne wulkany lotnego piasku. Zajmując zwykle wzgórza lub faliste wzniesienia w bliskości wsi, zasypywały one wówczas coraz bardziej okoliczne grunta, drogi i zabudowania. Względem rozpoczętych robót zachowywała się ludność przez czas dłuższy nie tylko

odpornie lecz nawet wrogo. Wcale nie rzadkie były wypadki złośliwego zniszczenia tego, co wykonano z trudem i mozolem. Niejednokrotnie odgrażano się nawet urzędującym z ramienia Władz technikom lasowym.

Teraz zgłasza się ta sama ludność coraz częściej do c. k. Władzy politycznej z prośbą o załesienie lichych pastwisk, równających się nienżytkom, lub podejmuje się robót na własną rękę ze skutkiem często pomyślnym. Wobec znanego jednak ubóstwa tamtejszych okolic, wydaje mi się ukończenie i utrwalenie całego dzieła tem ważniejszym być obowiązkiem Władz decydujących, czego bez ustawicznego nadzoru i subwencyonowania przeprowadzić niepodobna. W Niskim okręgu roboczym ograniczała się zrazu urzędowa czynność leśnika powiatowego Nicefora Lęk Sufczyńskiego na równi z innymi okręgami na samem ustaleniu i załesieniu lotnych piasków i nienżytków. Wszelako następnie przydał mu tamtejszy Wydział powiatowy, wskutek usilnych starań byłego c. k. komisarza lasowego p. Hołowkiewicza, także fachowe urządzenie i nadzór nad lasami, lasowymi ekwiwalentami gminnymi i lasami ochronnymi z odpowiednim wynagrodzeniem na r. 1887. Jestto próba utworzenia posady leśnika powiatowego gwoli utrzymaniu w powiecie ważnych lasów w stanie należytem, a zarazem ustawicznego czuwania nad utrzymaniem lasów świeżo powstałych na wydmyskach, na które tak wiele już wyłożono i kosztów i pracy.

Mniemam, że dopiero wskutek takiego połączenia obowiązków, przysparzającego leśnikowi dostateczne już zatrudnienie i lepsze wynagrodzenie, można się spodziewać uzyskania i zapewnienia sobie ludzi z wyższem ukształceniem i należytem przejęciem się swymi żmudnymi obowiązkami.

Podczas moich objazdów dochodziły mnie także w powiatach Tarnobrzeskim, Jarosławskim i Jaworowskim rozliczne głosy, przemawiające za utworzeniem tamże podobnych posad i powierzeniem takowych terazniejszym leśnikom powiatowym.

We wzmiankowanych okręgach roboczych zajmują się poszczególni leśnicy powiatowi także pomiarem i zakładaniem dokładnego katastru załesionych wydmysk i nieużytków, jakoteż lasów gminnych i ekwiwalentowych.

Zarównie tedy dla zupełnego ukończenia załesienia wydmysk jak i dla należytego czuwania nad utrzymaniem świeżo wyrastających na nich lasów, i dokładniejszego także poznania stosunków leśnych w poszczególnionych gminach powiatu, okazuje się nieodzownem odpowiednie przedłużenie terminu załesienia wydmysk i dalsze subwencyonowanie robót w tym celu podjętych.

Będzie to razem dla innych powiatów najlepszą zachętą do naśladowania danego przykładu tworzenia instytucji leśników powiatowych pod kontrolą c. k. Starostwa i delegata Wydziału krajowego z fachowym nadzorem c. k. krajowej inspekcji leśnej.

Na podstawie powyższych wywodów ośmielam się prosić o przyjęcie mego projektu przedłużenia terminu i subwencyonowania robót na dalszy przeciąg lat, jaki oznaczyłem w poprzednim zestawieniu.

W końcu stawiam następujący wniosek :

Wysoki Wydział krajowy raczy zarządzić, żeby Wydział powiatowy w Nisku przedłożył na r. 1887. utrzymanie leśnika Nicefora Lęk Sufczyńskiego, jako zarządcę lasów gminnych, ekwiwalentowych i ochronnych powiatu Niskiego; również Wydziały powiatowe w Tarnobrzeskim i Kolbuszowskim przyjęły za odpowiednią remunerację leśnika Wiktera Gutwińskiego; Wydziały powiatowe w Jarosławiu i Cieszanowie leśnika Adama Mechlera; nareszcie Wydziały powiatowe w Jarosławiu i Mościskach leśnika Wincentego Linderskiego, jako zarządców nad wspomnianymi lasami na r. 1887, a to w celu powzięcia doświadczeń co do użyteczności takowej instytucji. Mogłaby ona czasem objąć kraj cały przez utworzenie według potrzeby okręgów z jednego, co dwóch lub nawet co trzech powiatów politycznych, nietylko celem nadzorowania wspomnianych lasów, ale zarazem dla przeprowadzenia załesienia lotnych piasków i nieużytków.

Lwów, 18. grudnia 1886.

Lettner

c. k. nadradca lasowy.